

**FLORA LIPSIENSIS PHARMACEUTICA.
SISTENS PLANTARUM AGRI LIPSIENSIS
NUNC ET OLIM OFFICINALIUM
VENENATARUMQUE DIAGNOSES,
DESCRIPTIONES, SYNONYMA, LOCOS
NATALES, QUALITATES, VIRES ET USUM**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649047864

Flora Lipsiensis Pharmaceutica. Sistens Plantarum Agri Lipsiensis Nunc et Olim Officinalium Venenatarumque Diagnoses, Descriptiones, Synonyma, Locos Natales, Qualitates, Vires et Usum by H. G. Ludwig Reichenbach

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

H. G. LUDWIG REICHENBACH

**FLORA LIPSIENSIS PHARMACEUTICA.
SISTENS PLANTARUM AGRI LIPSIENSIS
NUNC ET OLIM OFFICINALIUM
VENENATARUMQUE DIAGNOSES,
DESCRIPTIONES, SYNONYMA, LOCOS
NATALES, QUALITATES, VIRES ET USUM**

FLORA LIPSIENSIS PHARMACEUTICA.

SISTENS PLANTARVM AGRI LIPSIENSIS NVNC ET OLIM
OFFICINALIVM VENENATARVMQVE DIAGNOSES,
DESCRIPTIONES, SYNONYMA, LOCOS NATALES,
QUALITATES, VIRES ET VSVM.

A V C T O R E

HENRICO THEOPHILO LUDOVICO
REICHENBACH.

PHILOSOPH. MEDIC. ET CHIRVRG. IN LITTERAR. VNIVERSITATE
LIPSIENS. DOCT. SOCIETAT. LINNEAN. LIPS. VNIVERSAE
HISTOR. NATURAL. WETTERAY. ET MINERALOG.
IENENSIS SODAL.

LIPSIENSIS

1717.

L I P S I A E,

ATV.D. CAROL. FRIEDERIC. FRANC.

C D CCCCXVII.

+OK99
K42

Medicus notitia plantae destitutus, de viribus citi-
dem nunquam iuste judicavit.

Diss. mat. med.

C O M M I L I T O N I B U S

C A R I S S I M I S.

D. D. D.

A U C T O R.

Quamquam intimam atque exactam rerum,
quae nobis tractandae sunt cognitionem non
modo utilem esse sed necessario requiri inter
omnes constet: tamen eorum, qui principiis
doctrinarum, quibus se totos dicare decreve-
runt non tanta omnino incumbérent diligen-
tia et assiduitate, quanta ad rectam praepara-
tionem opus est haud exiguum videmus nu-
merum, imo et tales cognovimus qui plane
inutilia ea et minime necessaria rati, alia et
minus molesta via scopum attingere conaen-
tur. At fallax est illa et periculosa, in re me-
dica maximi momenti; quid enim, ut exem-
plo utar, ubi laminas imponendi, fasciasque
adligandi cuidam ossium musculorumque for-
mae situsque inscio sit cupido? quid ubi ad
formulas praescribendas animum quis accin-
geret medicamentorum eorumque virium recta
cognitione expers? —

Ut plantarum, medicinalium certe, noti-
tia iis, qui arti medicae vel universae vel phar-

maciae solummodo studeant iucundior et facilior reddatur, hoc tentamine, quantum in me est, iuvare enixus sum. De plantis medicis scripturus, minime immemor eram laboriosi conatus, minime antecessorum celebritate, finibus itaque arctioribus circumscripti periculum et eas nonnisi plantas describere suscepi, de quibus agro nostro indigenis ipse compertum habeo. Decem sunt et quod excurrit anni quod plantis indagandis, examinandis, exsiccandis, describendis pingendisque operam darem, et omne quod postea medicae artis et theoreticae et practicae cultura reliquit otium semper rei herbariae in primis et zoologiae dedicarem. Antea ἀυτοδιδακτος, difficultates omnino intelligens cum doctrina tam gravi coniunctas, tamen ab eius studio non abhorui, et postea dulcissimorum, quos ex fanticis mei atque praceptoris praeclarissimi Exp. SCHWAEGRICHENTII institutionibus deportavi, fructuum nunquam immemor ero. Agrum nostrum sedulo percursitans Florae Lipsiensis non minus, quam Faunae divitias cognoscendi largissimam reperi occasionem, nec horum unquam nolle recordari iucun-

dissimorum, vitae annorum. Quae quum tractarem, permultos etiam academiae cives, nec non pharmacopaeos, ad idem studium animum appellantes, eorumque variam de rebus botanicis sententiam cognovi. Vidi enim perplures, quibus mox molesta videbatur atque omnino inutilis universa botanica scientia, qui nonnisi aliorum impulsu excursionum participes, harum finis plane immemores, res alienas tractantes plantarum quaerendarum vix rationem haberent; vidi multos, eosque melius de botanice sentientes, qui botanices pharmaceuticae ad medicinam faciendam permagnam utilitatem bene intelligentes hanc tamen ita coēcerent, ut plantam qualiscunque sit, quae hodie non in formulis medicis prescribatur, abiicerent; at vidi etiam, quamvis paucos, qui nec calore, nec frigore, nec fame nec siti deterriti, strenue in fine suo perseverantes nonnisi plantis investigandis operam darent.

His modo commemoratis non scribo; hi verae botanices cultores non mea egent institutione, his enim infinita patet celeberrimorum scriptorum series adeunda, his quoque